

PLAÇA DE LES OLLES

Si no fos pel respecte a la tradició, proposaríem que es digués Plaça de les Taronges, perquè de taronges...

Clixé Guàrdia

ra. Així com l'auto ens satisfà l'anhel de córrer, el cinema i la música mecanitzada satisfan necessitats d'ordre espiritual, que cada dia senten més les multituds, més intel·ligents que abans i més sensibles i que no podien atendre les orquestres i el teatre, localitzats a les grans urbs.

El món marxa, a desgrat de tot. I l'home s'afanya a procurar-se comoditats i viure millor. Naturalment que cada innovació fa victimes, però és com el dolor que produeix la maternitat.

Els camions ens han tornat la categoria a la carretera i ens han transformat el mercat. Això és tot. Han lograt que es construïssin ponts damunt de les rieres i ara fins i tot els dijous que abans quedem aïllats per causa de les revingudes, com abans. I de cada poble vénen el doble i el triple i deu vegades més de gent que abans. Potser porten massa pressa; però, què hi farem, si els dirigents de Granollers no van saber establir, d'aquí a la perifèria de la comarca, aquest servei dispers que vé de la comarca a aquí?... Llavors, amb seny, podria haver-se retardat el retorn als pobles; però això ara tant poc no és un impossible. I un dia les pageses es cansaran de córrer tan adalrades per a vendre el que porten i per a comprar el que necessiten, i aquell dia veureu com els autos s'emmotllen a la seva voluntat, que té un punt de coincidència amb la d'aquests nostres botiguers que es planyen, però que fins ara no han fet res per a combatre el mal.

Un fondista amic ens deia, a propòsit d'això, que és el mateix canvi que ha portat l'automobilisme en general: obliga a servir millor que abans. Ara la gent va allà on troba més bon tracte. Hom no pot aprofitar-se del lloc, com abans, perquè no hi ha distàncies.

Els comerciants, doncs, que s'afanyin a servir bé; que la gent de fora trobi aquí tot el que necessita i en bones condicions i això dels autos no serà res. Marxaran a tot córrer els que no necessitin res. No aniran a les fondes aquells que abans venien a peu o en carro i es portaven la minestra. Però dels molts centenars que vénen i vindran de més, alguns se'n quedaran que faran compres i que esmorzaran o dinaran, o faran beguda. Tot és qüestió que vegin que els fem bona cara i que trobin la taula ben parada.

I si no es queden el dijous, tornaran bé prou un altre dia; que ara és cada dia i a totes hores que es pot venir amb comoditat dels pobles a la ciutat. — AGEA